

L'OPINIÓ

Ayn V-Número 311 • BARCELONA • Dijous, 2 de juny de 1932
Preu: 10 cèntims

Per als que voldrien oposar els socialistes a l'Estatut:

"LA FEDERACIO FORMA PART DE L'IDEARI DEL SOCIALISME"

(DEL CATEDRATIC I DIPUTAT SOCIALISTA SENYOR JIMENEZ ASUA, A "LA LIBERTAD")

LA BATALLA DE L'ESTATUT

LA COMISSIO PARLAMENTARIA NO RETIRARA EL DICTAMEN PER TAL DE MODIFICAR-LO. L'ACTUALITAT CONSISTEIX EN L'OPOSICIO DEL SENYOR LERROUX A LA UNIVERSITAT CATALANA. EL SENYOR PRIETO HA EXPOSAT LA SEVA ACTITUD EN UNA CONVERSA AMB UN REDACTOR DE L'HERALDO

Contra Catalunya totes les armes són bones

ELS AGRARIS VOLEN FER OBSTRUCCIO A L'ESTATUT

Madrid, 1. — Aquest matí s'ha reunit en una de les seccions del Congrés la minoria agrària, la qual ha canviat impressions sobre els projectes de Reforma Agrària i l'Estatut de Catalunya.

S'ha acordat que durant la discussió d'ambdós dictàmens hi hagi sempre al saló quinze representants de la dita minoria amb objecte que, arribat el moment, es pugui demanar votació nominal a les esmenes presentades. També s'ha acordat signar una proposició incidental sollicitant de la Comissió d'Estatuts que retiri el dictamen del de Catalunya, per tal d'introduir-hi modificacions d'acord amb les suggerències fetes pel Sr. Azaña en el seu recent discurs.

La Premsa madrilenya i l'Estatut

LA FEDERACIO FORMA PART DE L'IDEARI DEL SOCIALISME, DECLARA EL SENYOR JIMENEZ ASUA

Madrid, 1. — "Ahora" publica un article del senyor Amadeu Hurtado, en el qual elogia el discurs del cap del Govern sobre l'Estatut, més que res perquè obre el camí a la comprensió i porta el problema envers camins de cordialitat, que ha d'ésser la base del ressorgiment d'Espanya.

EFICIENCIA A L'AJUNTAMENT

En les nostres pàgines centrals d'ahir publicarem una informació sobre l'actuació de la brigada especial per a la repressió de la venda ambulante que amb tanta eficàcia dirigeix el tinent d'alcalde senyor Puig Munné. Aquest reportatge és continuació de la sèrie extensíssima que venim dedicant a l'obra de l'Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Barcelona. En tenim, en carter, molts d'altres que, en moment oportú, els anirem donant i, els quals, despertaran a la ciutat, el mateix interès que els seus predecessors.

Es un goig per a nosaltres poder registrar la tasca per tots conceptes lloable que els nostres amics realitzen en el govern de la ciutat. Les altres majories que han desfilat pel Municipi han imflat llur pròpia obra d'una manera desmesurada. Han pretès fer creure als ciutadans que només ells han administrat honradament Barcelona. I per a donar aquesta sensació, no han trobat millor procediment que el de calumniar els homes que en l'actualitat compten amb la confiança pública. Sembla que el procediment lògic de valorar-se a si mateix, sigui el de presentar l'obra realitzada. Però els nostres adversaris no ho han entès així. Es tan còmode dir mal d'altri!

L'Esquerra Republicana i L'OPINIÓ no han tingut cap necessitat de recórrer a procediments indirectes. Ens ha bastat l'exposició objectiva de la tasca que els nostres homes han realitzat en les presidències de les Comissions, al davant de les Tinències d'Alcaldia i en tots els llocs que els han estat assignats.

La gestió dels regidors de l'Esquerra Republicana enorgulliria el partit polític amb millor tradició governamental. Per això, de la seva sola exposició, se'n dedueixen prou conseqüències favorables, que ens estalvien de lliurar-nos a la denigració dels que ens combaten i que ens han precedit en el govern de la ciutat.

Ens plau declarar que l'obra de l'Ajuntament actual comença a ésser coneguda i estimada com cal. Rebem inequívocues mostres de consideració i de comprensió. En aquests mateixos dies, l'obra de la Comissió de Cultura es veu assistida i facilitada per les iniciatives i el concurs de particulars generosos. Gràcies als oferiments ciutadans, multitud d'infants barcelonins podran traslladar-se, l'estiu vinent, a la muntanya i a la costa, on oblidaran, per uns dies, llurs vivendes mal acondicionades de la vella urbs.

També volem esmentar l'aportació dels artistes catalans a l'Exposició de Primavera, com a símptoma de la satisfacció amb què els nuclis selectes de la ciutat han vist com els homes de la revolució salvaven l'obra espiritual de l'Ajuntament barceloní i la treien del garbell pseudo-administratiu on l'havia coigat la Dictadura.

Totes les entitats culturals ciutadanes saben que llurs iniciatives troben el concurs més decidit i eficaç en els regidors republicans. La cooperació que la municipalitat barcelonina aporta a l'obra de la cultura popular restarà com un dels honors més preuats per als homes de l'Esquerra Republicana que han ocupat càrrecs en el primer Ajuntament republicà. L'obra municipal de l'Esquerra Republicana camina damunt dels carrils de l'eficiència i de la perdurabilitat.

A "La Libertad" Giménez de Asúa afirma que el partit socialista ha hagut de sacrificar moltes vegades els seus ideals en diferents qüestions. Pel que fa a l'Estatut de Catalunya, diu que precisament la Federació està en els ideals del socialisme.

EL DICTAMEN NO SERA RETIRAT

Madrid, 1.—Aquesta tarda s'ha reunit la Comissió d'Estatuts.

Segons manifestà el senyor Bello, s'examinaren les dades i discursos pronunciats al Congrés, acordant-se mantenir íntegre el dictamen, sense perjudici que en el transcurs del debat es modifiqui el mateix mitjançant esmenes i vots particulars, segons s'ha fet amb la discussió de la Constitució.

Allegaren els periodistes que el text del dictamen era anticonstitucional, semblant estrany que una Comissió parlamentària no modificés aquest text, que està en contraposició amb el criteri del Govern.

El senyor Bello es va mantenir en el seu criteri que no hi havia necessitat de retirar el dictamen.

TORNARA A INTERVENIR EL CAP DEL GOVERN

Madrid, 1.—El manteniment íntegre del dictamen de la Comissió d'Estatuts, segons es deia als corredors del Congrés, a l'hora actual sembla que està supeditat al resultat del debat de totalitat no acabat encara. Sembla que s'espera, també, el nou discurs que pronun-

cià el president del Consell, que ha estat requerit pel senyor Calderon perquè digui si, d'acord amb el que exposà en el seu discurs del darrer divendres, no entén que la Cambra ha de conèixer amb anticipació el que es vol modificar a la proposta. De totes maneres es feia present que la retirada del dictamen i nova discussió al si de la Comissió, ensopegaria amb grans dificultats, ja que estan representades a la Comissió totes les minories de la Cambra, algunes de les quals disposades a dificultar l'Estatut. De totes maneres, tot el que es digui per ara és prematur. Haurà que esperar-se també la rectificació política dels oradors que han intervingut en aquest debat i haurà que esperar-se, també, la intervenció de don Melquíades Alvarez. Es de suposar que hauran arribat a un acord el president del Consell i el ministre d'Obres Públiques.

LA SUPOSADA REBEQUERIA DEL SENYOR PRIETO

Madrid, 1. — "La Voz" publica un soít en el qual diu que el senyor Carner ha celebrat una llarga entrevista amb el senyor Indalecio Prieto, en la qual tractà de convèncer el ministre d'Obres públiques, per tal que deposi la seva actitud. També diu que el senyor Marcellí Domingo s'entrevistà amb el ministre d'Obres públiques, i que sembla ésser que el senyor Indalecio Prieto ha desistit quelcom del seu criteri, venint-se a les raons exposades pels seus companys de Consell.

EL SENYOR PRIETO EXPLICA LA SEVA POSICIO

Madrid, 1. — El senyor Luis de Armiñan publica, en el periòdic "Heraldo de Madrid", unes interessants manifestacions del senyor Indalecio Prieto sobre les seves suposades discrepàncies amb el discurs pronunciat pel senyor Azaña referint-se a l'Estatut de Catalunya.

Manifesta el senyor Prieto, que els acords de Govern no ho són sempre per unanimitat. Això no s'ha de prendre en el sentit de voler debilitar el Govern, sinó, precisament, tot el contrari. Anem a suposar que en l'exàmen de la configuració que l'Estatut de Catalunya pogués tenir, jo discrepés d'algun punt del meu company. Al meu judici això no té importància i a ningú no se li pot ocórrer que els Governos d'ara siguin com aquells de la Monarquia, en els quals solament el President tenia la paraula i els ministres s'accontentaven en respondre "amén". Es natural que en examinar el problema de l'Estatut al Govern, sinó, precisament, tot cions que al meu judici tenen algun valor més gran que el de la mera teoria i, naturalment — com que aquestes observacions meves no tenen la novetat d'haver-les llançat ara — sinó que en diverses ocasions han estat reiteradament exposades per mi a les reunions ministerials des de la vinguda de la República, els que avui circulen respecte de la meua actitud, vénen més de notícies fantasioses, de fàcils presumpcions, de formular pels que amb mi han compartit les funcions del Govern i ara no hi participen.

Aquesta suposada carta meua dirigida al senyor Azaña, no ha existit, sinó tot el contrari, fins ara no he dit ni una paraula enjuiciant el discurs que el senyor Azaña pronuncià el divendres passat a la Cambra. Es pública la meua actuació contrària a

contribuir amb aquests florilegis pels passadissos després d'un discurs important. La nit del divendres em fou impossible apropar-me al senyor Azaña, el qual estava completament rodejat de compactes grups que el felicitaven. A l'endemà, li vaig enviar una tarja amb la meua felicitació pel seu triomf oratori, dient-li, al mateix temps, que no ho havia fet el dia anterior per les causes ja explicades; i a això es reduïx la ja, gairebé, famosa carta meua, en què, conjuntament amb aquesta felicitació, alludia, molt de passada, els meus punts de vista reiteradament exposats en els consells de Ministres.

Jo crec que no té interès la pública exposició dels detalls del meu criteri. Però si què diré quelcom que jo crec substancial i és això: que al meu judici una llei d'importància tan excepcional com l'Estatut, a la qual gairebé s'ha arribat a concedir la jerarquia de constitucional, no ha de sortir del Parlament amb força i no s'ha d'aprovar amb 20, 30 ó 40 vots de majoria.

Si jo sigués un catalanista fervorós propugnador de l'Estatut, no consideraria com un triomf definitiu l'aprovació de l'Estatut per un nombre de vots reduït que deixés exclosos de l'assentiment a importants sectors de les Corts. Això seria una victòria massa efímera per a satisfer momentàniament l'amor propi polític. És clar que no espero el vot unànim de les Corts en matèria tan complexa com l'Estatut; però si aspiro al que crec deuen aspirar tots els catalans, amb major

motiu que ningú: a que l'Estatut vagi a la "Gaceta" per a su promulgació amb l'autoritat dels vots de la immensa majoria dels qui constitueixen les Corts. Crec que no n'hi ha prou, per a donar-li aquesta autoritat que asseguri la seva permanència, amb els vots dels grups polítics que tenen delegació en el Govern. Són precisos, demés dels vots dels que avui governen, els vots dels que estan abocats a governar demà.

No aventuro temeràries hipòtesis en exposar la creença que amb aquest criteri coincideix fonamentalment aquest Govern; però hi haurà matisos quant a la realitat de l'esforç que ha d'efectuar-se per a aconseguir això. Fins ara en el recinte del Palau de les Corts no s'ha sentit una sola veu contrària al principi d'autonomia. Tothom sembla estar conforme amb la conveniència, amb la necessitat d'un Estatut. No comencen les divergències fins analitzar el que s'ha de concedir. He de recordar les confèrencies que sostenia Antoni Maura, quan era President del Consell, amb les minories desafectes, per a lograr una major compenetració i dic que avui seria més fàcil fer això. No es pot treure una llei com l'Estatut per la violència d'uns vots majoritaris amb els sufragis corresponents a les fraccions representades en el govern i sumant l'escàs grup de diputats vasco-navarresos. És que, per exemple, referint-me a les forces més nombroses i al cabdill més destacat, pot ningú considerar satisfactori que

(Segueix a la pàgina 9)

ALEMANYANS I FRANCESOS

Amb la pujada al poder de Herr von Papen, sense la col·laboració ministerial dels nacional-socialistes, les forces que governaven l'antic imperi alemany comencen a situar-se per a discutir el repartiment del poder amb els hitlerians, que han aconseguit de captar una altra de les velles forces i no pas la menys important: l'admiració de la gran massa dels babaus energètics. Hitler té massa amics al carrer i a l'exèrcit per a ésser descartat. El ministeri de militars i funcionaris de Von Papen ens sembla un Govern molt provisional, suscitat per Hindenburg i els seus amics per a poder fer amb una certa calma el pacte reaccionari que decidirà la sort (la mala sort) d'Alemanya.

La política d'aquest país ha repercutit tot d'una en la del seu rival, França, inquietada, una mica esperada, observa el triomf de les tendències que ella ha contribuït a fomentar amb la seva intransigència, i ja s'enravana tota esperant l'escomesa. La publicació de certs documents privats de Herr Stresemann, el famós ministre alemany d'Assers Estrangers, ha contribuït a augmentar l'alarma francesa. Sembla que Stresemann afirmà en aquests documents que si Alemanya va conformar-se explícitament amb les seves fronteres de l'Oest, quan el pacte de Locarno, fou perquè encara no estava en condicions de fer la guerra a França. Herr Stresemann va escriure aquestes i altres coses que tothom sap prou bé; però és innegable que aquestes revelacions no confirmen la bona fe de l'actuació d'un suposat pacifisme alemany i reforcen els obstacles que s'oposen al suposat pacifisme de les guerres franceses.

Ara, a Alemanya, no governen els pacifistes, sinó els bel·licosos. Amb més motiu s'esveraran els francesos, i serà ben difícil que l'home encarregat de formar el nou Govern de França s'avingui amb uns socialistes que posen una "reducció en massa dels armaments" com a condició de llur col·laboració ministerial.

A. B.

LA RESCISIO DEL CONTRACTE AMB LA TRANSATLANTICA

LES GESTIONS DE LA COMISSIO BARCELONINA A MADRID

Madrid, 1.—La representació barcelonina ha visitat avui el cap del Partit Radical, senyor Lerroux; el senyor Pi i Sunyer, director general de Comerç; i Jaume Carner, ministre de Finances. També han estat rebuts per la Comissió Parlamentària de Marina, reunida en ple, amb el seu president, senyor Rodríguez Pérez. Finalment, el president del Govern, senyor Azaña, ha conferenciat també amb els regidors i altres comissionats de Barcelona.

Totes les personalitats visitades han demostrat llur impressió favorable que no es porti a terme la rescissió del contracte amb la Transatlàntica.

Demà el matí, a les dotze, la comissió serà rebuda pel senyor Giralt, ministre de Marina, i a la una pel senyor Domingo, ministre d'Agricultura.

Acompanya en les seves gestions la representació catalana el diputat radical per Cádiz, senyor Rodríguez Piñero.